

Uchwała Nr XXII/258/2012

Rady Gminy Psary

z dnia 20 września 2012r.

w sprawie: przyjęcia oświadczenia dotyczącego uczczenia Józefa Patrycego Cieszkowskiego (1798 – 1867), twórcy Zagłębia Dąbrowskiego, Naczelnika Oddziału Kopalń Okręgu Zachodniego w Królestwie Polskim, w 145. rocznicę Jego śmierci.

Na podstawie art. 18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie (tj. Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zmianami)

Rada Gminy Psary

uchwała:

§ 1.

Przyjąć oświadczenie w sprawie uczczenia Józefa Patrycego Cieszkowskiego (1798 – 1867), twórcy Zagłębia Dąbrowskiego, Naczelnika Oddziału Kopalń Okręgu Zachodniego w Królestwie Polskim, w 145. rocznicę Jego śmierci.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Psary.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy Psary

/-/ Jacenty Kubica

Oświadczenie
w sprawie uczczenia Józefa Patrycego Cieszkowskiego (1798 – 1867), twórcy Zagłębia
Dąbrowskiego, Naczelnika Oddziału Kopalń Okręgu Zachodniego w Królestwie
Polskim, w 145. rocznicę Jego śmierci.

Rada Gminy Psary pragnie oddać hołd Józefowi Patrycemu Cieszkowskiemu, twórcy Zagłębia Dąbrowskiego.

Józef Patrycy Cieszkowski, herbu Zerwikaptur, urodził się 8 marca 1798 roku w Czubrowicach. Był jednym z najwybitniejszych polskich górników. Absolwentem gimnazjum w Opolu, a następnie Akademii Górniczej w Kielcach. Odbывał liczne edukacyjne podróże górnicze do Anglii, Francji, Belgii i na Węgry. W latach 1843 – 1861 zajmował stanowisko Naczelnika Oddziału Kopalń Okręgu Zachodniego w Królestwie Polskim z siedzibą w Dąbrowie Górniczej. Był jednym z twórców polskiego słownictwa fachowego w dziedzinie górnictwa. Wprowadził nowe metody eksploatacji pokładów węgla kamiennego. Był prekursorem metody zwanej dąbrowską lub zagłębiowską, która polegała na eksploatacji warstwami grubych pokładów. Odkryte przez Niego nowe pokłady węgla dały podstawę do otwarcia wielu kopalń, m.in. kopalni „Cieszkowski” w 1864 roku na terenie dzisiejszej Dąbrowy Górniczej. Zasłużył się też przy poszukiwaniu złóż galmanu. Senat Wolnego Miasta Krakowa zapraszał Go do prac nad ustawodawstwem górnictwem. Mieszkał w Strzemieszycach Małych. Był żonaty, miał 4 synów i 3 córki. Zmarł 11 czerwca 1867 roku w Strzemieszycach Małych.

Nazwa Zagłębie Dąbrowskie, jego autorstwa, jest używana do dziś na określenie dawniej najdalej na zachód wysuniętej historycznej części Małopolski, charakteryzującej się kiedyś wysokim rozwojem górnictwa.